

Pathfindere – jdi k mravenci

Jaroslav „Jerry“ Šlosárek

Když jsem Petra Müllera žádal o článek o jejich oddílu, zeptal jsem se ho, proč se jmenují „Mravenci“. Vzpomínám si, že jeho členskou základnu na začátku tvořilo „hejno“ malých klučičků a děvčátek – tak snad proto? Mravenců je všude plno – těžko je uhlídat, podobně jako tomu bylo s malými pathfinderskými „Mravenci“ z České Lípy.

Ale mravenci jsou také velmi zajímavým společenstvím – že by svůj název vybrali proto? Sám Stvořitel nás prostřednictvím Bible vyzývá k zastavení se u mravence

(Př 6,6). U toho mravence, který se nám motá pod nohama, když kráčíme s hlavou v oblacích za vznešenými cíli.

Chci vaši pozornost zaměřit na tohoto malého, snadno přehlédnutelného tvorečka. Maličký vzrůstem, ale veliký svým svědectvím o Boží stvořitelské moudrosti. Pro mě je tento obyčejný „otrava“, který člověka v lese drže kouše, jedinečným důvodem k víře v živého, moudrého, vysoce inteligentního a mocného Stvořitele.

Před několika dny jsem se se zájmem zastavil u malého mravenčího „mrakodrapu“. Posadil jsem se a víc než hodinu jsem pozoroval hemžení kolem něho. Na první pohled to vypadalo, že mravenci pobíhají bezcílně a zmatečně sem a tam. Zaměřil jsem svou pozornost na jednoho z nich a sledoval jeho putování. Co chvíli se tykadly zdravil s kolem běžícím kolegou, přelézal přes spoluobčana vláčejícího do prudkého svahu mraveniště větvičku dvakrát větší, než byl on sám, nebo se (podle

mne) zcela bezúčelně drápal až na vrchol vysoké traviny, aby vzápětí, bez zastavení, seběhl až dolů ke kořínkům. Třikrát spadl z převisu, když se snažil zdolat hladký balvan, který se před ním tyčil jako mravenčí Mount Everest, a hned zase bez odpočinku spěchal dál, neznámo kam a proč.

„No, asi zas tak bezúčelné to jeho pobíhání nebude,“ říkám si, „když ti mravenci jsou schopni postavit tak důmyslnou stavbu, jakou jejich mraveniště bezesporu je.“ Na internetu jsem se dočetl, že mravenčí domov je jedna z nejdokonaleji organizovaných pospolitostí v říši hmyzu. V mnohém připomínající i společenství člověka.

Mravenci jsou velmi výkonnými staviteli, chovateli, sběrači a lovci, kteří svou činností ovlivňují rozsáhlá území. Nadzemní část mraveniště se dá, vzhledem k velikosti jeho tvůrců, přirovnat k největším lidským stavbám, přičemž podzemní části bývají ještě větší.

V jednom mraveništi může žít i více než milion jedinců, v mravenčí kolonii pak dokonce mnohonásobně víc. Největší známá kolonie mravenců v Evropě se nachází v jižních Čechách na hoře Klef (CHKO „Blanský les“), kde bylo (v roce 2004) zaznamenáno 3 500 mravenišť.

Zamyslete se na chvíli nad porovnáními, která jsem si zapsal do svého deníku:

Mravenčí dělnice (podle experimentálně zjištěných poznatků) unese až 32krát více, než sama váží. Když já vážím 90 kg pak bych v porovnání s mravencem měl unést 2 880 kg.

Chlubíme se svou stavitelskou zdatností, ale obdivované divy starého světa – pyramidy s výškou až 139 metrů – blednou ve srovnání s mraveništi vysokými až 160 cm, což je v porovnání s velikostí mravence jako 272 m pro člověka.

Mravenci vytvářejí kupovité stavby charakteristického tvaru a velikosti, složené z jehličí a jiných rostlinných úlomků, které na první pohled vypadají jako lopatou navršená hromada jehličí. Ve skutečnosti je to architektonicky perfektně zvládnutá a důmyslně vybudovaná stavba, která má kromě prostor úložných, obytných, porodnic a stájí důmyslně propracovaný systém chodeb, kterými mravenčí stavitelé dokážou regulovat klimatické podmínky v mraveništi – zajišťovat v něm teplotu a vlhkost nezbytně potřebnou pro život a vývoj mravenčího národa.

Kde se v té miniaturní mravenčí „hlavičce“ vzaly informace o tom, jak správně zbudovat mraveniště tak, aby všechny systémy potřebné pro zajištění života byly dokonale nastavené hned od počátku? Chyba ve výpočtu mravenčích „inženýrů“ by znamenala vyhynutí celé mravenčí populace. Není to dostatečně výmluvný důvod k naší víře v existenci moudrého Stvořitele?

„Jdi k mravenci a dívej se, jak žije, ať zmoudříš“ (Př 6,6; SNC).

Hezky je to také vyjádřeno v knize „Výchova“: *„Pomozme dětem, aby se naučily vidět v přírodě projevy Boží lásky a moudrosti. Pohled na ptáky, květiny a stromy se pak v jejich mysli spojí s myšlenkou na Stvořitele. Díky viditelným věcem budou chápat i ty neviditelné a všechny události života pro ně budou prostředkem Boží výuky“ (s. 62).*

